on suunatud, asub samuti viimati nimetatud liikmesriigis. Selleks et lükata ümber eeldus, et see kese asub registrijärgses asukohas, on vajalik, et kõikide asjassepuutuvate asjaolude hindamine kogumis võimaldab kolmandate isikute poolt tuvastataval viisil kindlaks teha, et selle äriühingu tegelik juhtimis- ja kontrollikeskus, kelle vastu menetluse laiendamise hagi on suunatud, asub liikmesriigis, kus maksejõuetusmenetlus algselt algatati.

([1]) ELT C 161, 19.6.2010.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 15. detsembri 2011. aasta otsus (Högsta förvaltningsdomstoleni (varem Regeringsrätten) — Rootsi eelotsusetaotlus) — Försäkringskassan *versus* Elisabeth Bergström

(Kohtuasi C-257/10) ([1])

(Võõrtöötajad — Sotsiaalkindlustus — Euroopa Ühenduse ja selle liikmesriikide ning Šveitsi Konföderatsiooni vaheline kokkulepe isikute vaba liikumise kohta — Määrus (EMÜ) nr 1408/71 — Liikmesriigi kodanik, kes on töötanud Šveitsis — Naasmine päritoluriiki)

(2012/C 39/05)

Kohtumenetluse keel: rootsi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Högsta förvaltningsdomstolen (varem Regeringsrätten)

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Försäkringskassan

Kostja: Elisabeth Bergström

Ese

Eelotsusetaotlus — Högsta förvaltningsdomstolen (varem Regeringsrätten) — Nõukogu 14. juuni 1971. aasta määruse (EÜ) nr 1408/71 sotsiaalkindlustusskeemide kohaldamise kohta ühenduse piires liikuvate töötajate ja nende pereliikmete suhtes (EÜT L 149, lk 2; ELT eriväljaanne 05/01, lk 35), mida on muudetud nõukogu 30. oktoobri 1989. aasta määrusega (EMÜ) nr 3427/89 (EÜT L 331, lk 1) artikli 3 lõike 1 ja artikli 72, ning Euroopa Ühenduse ja selle liikmesriikide ning Šveitsi Konföderatsiooni vahelise kokkuleppe isikute vaba liikumise kohta (EÜT L 114, lk 6; tõlge eesti keelde ELT 2009, L 353, lk 71) tõlgendamine — Peretoetuste (föräldrapenning) saamise õigus — Liikmesriigi õigusnormid, mis seovad tagatud summast suurema peretoetuse saamise õiguse kindlustatusega teatud ravikindlustussüsteemis teatud kindla perioodi jooksul — Peretoetuse summa, mis määratakse kindlaks vastavalt selles liikmesriigis teenitud töisele tulule — Liikmesriigi (Rootsi) resident, kes on täitnud kogu kõrgendatud peretoetussumma määramiseks ette nähtud võrdlusperioodi kui kindlustatu teise liikmesriigi (Šveits) ravikindlustussüsteemis

Resolutsioon

1. *Euroopa Ühenduse ja selle liikmesriikide ning Šveitsi Konföderatsiooni vahelist kokkulepet isikute vaba liikumise kohta, mis allkirjastati 21. juunil 1999 Luxembourgis, artikli 8 punkti c ning nõukogu 14. juuni 1971. aasta määruse (EMÜ) nr 1408/71 sotsiaalkindlustusskeemide kohaldamise kohta ühenduse piires liikuvate töötajate, füüsilisest isikust ettevõtjate ja nende pereliikmete suhtes, Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. juuni 2001. aasta määrusega (EÜ) nr 1386/2001 muudetud redaktsiooni artiklit 72 tuleb tõlgendada nii, et juhul, kui liikmesriigi õigusnormid seavad niisuguse perehüvitise saamise tingimuseks, nagu on vaidluse all põhikohtuasjas, kindlustus-, töötamis- või füüsilisest isikust ettevõtjana tegutsemise perioodide täitumise, peab selle liikmesriigi pädev ametiasutus sel eesmärgil arvesse võtma vastavaid perioode, mis on täielikult täitunud Šveitsi Konföderatsiooni territooriumil.*

2. *Nimetatud kokkuleppe artikli 8 punkti a ning määruse nr 1408/71 artikli 3 lõiget 1, artikli 23 lõikeid 1 ja 2, artiklit 72 ning VI lisa jaotise N punkti 1 tuleb tõlgendada nii, et juhul, kui perehüvitise summa tuleb nii nagu põhikohtuasjas kindlaks määrata haigushüvitise arvutamise eeskirjade kohaselt, tuleb see summa, mida on õigustatud saama isik, kes on kõik selle õiguse omandamiseks vajalikud töötamisperioodid täitnud teise kokkuleppeosalise territooriumil, arvutada lähtuvalt niisuguse isiku sissetulekust, kellel on huvitatud isikuga võrreldav töökogemus ja kutsekvalifikatsioon ning kes teeb riigis, kus seda hüvitist taotletakse, tema tööga võrreldavat tööd.*

([1]) ELT C 195, 17.7.2010.

Euroopa Kohtu (neljas koda) 15. detsembri 2011. aasta otsus (Hof van Cassatie van België — Belgia — eelotsusetaotlus) — Jan Voogsgeerd *versus* Navimer SA

(Kohtuasi C-384/10) ([1])

(Lepinguliste kohustuste suhtes kohaldatava õiguse Rooma konventsioon — Tööleping — Lepingupoolte valitud õigus — Õiguse valiku puudumisel kohaldatavad imperatiivsed sätted — Kohaldatava õiguse kindlaksmääramine — Töötaja, kes töötab rohkem kui ühes liikmesriigis)

(2012/C 39/06)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Hof van Cassatie van België

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Jan Voogsgeerd

Kostja: Navimer SA

Ese

Eelotsusetaotlus — Hof van Cassatie van België — 19. juunil 1980. aastal Roomas allakirjutamiseks avatud lepinguliste kohustuste suhtes kohaldatava õiguse konventsiooni (EÜT L 266, lk 1; ELT eriväljaanne C 169, lk 10) artikli 6 lõike 2 punkti b tõlgendamine — Õiguse valiku puudumisel kohaldatav õigus — Tööleping — Töötaja, kes tavaliselt ei tööta ühes ja samas riigis — Laeva peamehaanik

Resolutsioon

1. *19. juunil 1980. aastal Roomas allakirjutamiseks avatud lepinguliste kohustuste suhtes kohaldatava õiguse konventsiooni artikli 6 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et vaidlust lahendav siseriiklik kohus peab esmalt kindlaks tegema, kas töötaja teeb lepingujärgselt oma põhitööd ühes ja samas riigis, mis on riik, kus või kust ta seda tegevust iseloomustavate kõigi asjaolude põhjal täidab peamise osa oma kohustustest tööandja ees.*

2. *Juhul kui eelotsusetaotluse esitanud kohus leiab, et ta ei saa tema menetluses olevat vaidlust lahendada selle konventsiooni artikli 6 lõike 2 punkti a alusel, tuleb nimetatud konventsiooni artikli 6 lõike 2 punkti b tõlgendada järgmiselt:*

   — *mõistest „tegevuskoht, mille kaudu töötaja on tööle võetud" tuleb aru saada nii, et see viitab üksnes tegevuskohale, mis on töötaja tööle võtnud, mitte aga tegevuskohale, millega töötaja on oma tööülesannete tegeliku täitmise käigus seotud;*

   — *iseseisva õigusvõime olemasolu ei ole nõue, millele tööandja tegevuskoht selle sätte tähenduses peab vastama;*

   — *ametlikult tööandjana märgitud ettevõtjast erineva ettevõtja — kellel on esimese ettevõtjaga seosed — tegevuskoha võib kvalifitseerida „tegevuskohaks" selle konventsiooni artikli 6 lõike 2 punkti b tähenduses, kui objektiivsete asjaolude põhjal võib järeldada, et tegelik olukord erineb lepingu sõnastusest ilmnevast olukorrast, ja seda ka siis, kui töötaja juhtimise õigust ei ole ametlikult sellele teisele ettevõtjale üle antud.*

(1) ELT C 317, 20.11.2010.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 15. detsembri 2011. aasta otsus (Bundesfinanzhofi (Saksamaa) eelotsusetaotlus) — Hauptzollamt Hamburg-Hafen *versus* Afasia Knits Deutschland GmbH

(Kohtuasi C-409/10) (1)

(Ühine kaubanduspoliitika — Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani piirkonna (AKV) riikidest pärinevate toodete suhtes kehtiv sooduskord — Eksportivas AKV riigis Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) korraldatud uurimise käigus tuvastatud eeskirjade eiramised — Imporditollimaksude tollivormistusjärgne sissenõudmine)

(2012/C 39/07)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesfinanzhof

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Hauptzollamt Hamburg-Hafen

Kostja: Afasia Knits Deutschland GmbH

Ese

Eelotsusetaotlus — Bundesfinanzhof — Koostöölepingu ühelt poolt Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani piirkonna riikide rühma ning teiselt poolt Euroopa Ühenduse ja selle liikmesriikide vahel, millele on alla kirjutatud Cotonous 23. juunil 2000, protokolli nr 1 mõiste „päritolustaatusega tooted" määratluse ja halduskoostöö viiside kohta (EÜT L 317, lk 3; ELT eriväljaanne 11/35, lk 3) artikli 32 ning nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik (EÜT L 302, lk 1; ELT eriväljaanne 02/04, lk 307) artikli 220 lõike 2 punkti b tõlgendamine — Hiinas valmistatud tekstiiltoodete eksport Jamaicalt Euroopa Liitu — Päritolutõendite järelkontroll OLAFi poolt, mitte aga eksportiriigi tolli poolt, nagu on ette nähtud nimetatud protokollis nr 1 — Importija võimaliku õiguspärase ootuse kaitse

Resolutsioon

1. *Koostöölepingu ühelt poolt Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani piirkonna riikide rühma ning teiselt poolt Euroopa Ühenduse ja selle liikmesriikide vahel, millele on alla kirjutatud Cotonous 23. juunil 2000 ja mis kiideti ühenduse nimel heaks nõukogu 19. detsembri 2002. aasta otsusega 2003/159/EÜ, V lisa protokolli nr 1 artiklit 32 tuleb tõlgendada nii, et AKV riigi väljastatud sertifikaatides EUR.1 märgitud kaupade päritolu õigsuse järelkontrolli — mis on põhiliselt seisnenud uurimises, mille on korraldanud selles riigis ja selle riigi palvel komisjon, täpsemalt Euroopa Pettustevastane Amet — tulemused on siduvad sellise liikmesriigi ametiasutustele, kuhu need kaubad imporditi, juhul kui need ametiasutused on saanud dokumendi, milles on sõnaselgelt kinnitatud, et see AKV riik võtab need tulemused vastu kui enda omad, mida tuleb kontrollida eelotsusetaotluse esitanud kohtul.*